

Daarmee moet je over het magneetvlakje aan de ingangsdeur strijken. 'Klik' en je kan naar binnen.

Ze gaan snel op weg naar hun nieuwe woonplaats. Mama tilt het jongentje op. Hij mag de ingangsdeur openklikken.

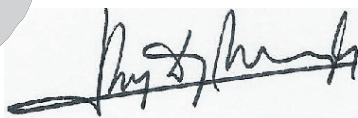
Eens in het appartement loopt hij door de gang. Hij aarzelt niet. Zijn kamer is die waar een kleine glazen schildpad aan een draadje voor het venster hangt te schitteren. Een cadeautje van bij zijn geboorte. Toen waren enkele geschenkjes door supermarktbezoekers, die van de geboorte op de parking hadden gehoord, stilletjes op het dak van de Ford Fiesta neergelegd. Zijn vader had het toen al opgehangen in de zon.

De klanten van de supermarkt, de veiligheidsagent, het personeel van het kindertehuis en vele anderen hebben zich in de voorbije jaren door dit gezin laten raken en bevragen.

Terug uitvinden hoe we met elkaar kunnen samenleven op een wijze die onze menselijkheid versterkt, is dat misschien waar we in deze onzekere tijden het meeste nood aan hebben?

U nu al dankend voor uw verbondenheid en financiële steun, wens ik u hierbij het allerbeste voor 2009,

voor het nationale team
Régis De Muyllder

Beweging ATD Vierde Wereld België vzw
Victor Jacobslaan 12, 1040 Brussel
tel. 02/647.99.00
www.atd-vierdewereld.be
atd-vw.belgie@skynet.be
rekening 000-0745336-85

Achtergrondinformatie

De Beweging ATD Vierde Wereld in België wordt voor ongeveer 45 % van zijn uitgaven gesubsidieerd door de overheid. Voor de overige onkosten doet zij een beroep op giften*.

Uw gift geeft ons de kans de nodige tijd en nabijheid te investeren om de armsten te bereiken en met hen op weg te gaan.

Vaste, periodieke giften van 3, 5, 10 of 20 Euro per maand geven de inzet van mensen naast mensen, het belangrijkste element in de strijd tegen de armoede, meer duurzaamheid. Indien u hiervoor kiest, vul dan het bijgevoegd formulier in en geef het aan uw bank.

---

* Giften voor een totaal bedrag vanaf 30 Euro per jaar geven recht op een fiscaal attest.
ATD Vierde Wereld België is lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving (VEF) en ondertekende haar ethische code.

Kerstboodschap 2008

Duurzaam verbonden

Beste vrienden,

Het is crisis... dat hoor je overal. Wat betekent dit voor de armsten? Zij moeten de ene crisissituatie na de andere het hoofd bieden: op het einde van de maand niet kunnen rondkomen, de schrik om de post open te maken omwille van achterstand in de huur, dringend een goedkope woning zoeken om niet op straat te staan met je kinderen.

Heel arme mensen weten dat crisis, werkloosheid, verminderde koopkracht en onzekerheid, wanneer die ook anderen treffen, de kloof tussen mensen nog kunnen vergroten.

Maar hun langdurige ervaring leerde hen ook dat moeilijke tijden mensen samen brengen, omdat je dan ziet waar het echt om gaat: de toekomst van de kinderen veilig stellen, op elkaar kunnen blijven rekenen, er samen voor zorgen, met het weinige dat je hebt, dat niemand de dieperik ingaat.

De tekenen die mensen stellen om niemand los te laten en om aan een duurzame verbondenheid te werken: dat is waar de beweging ATD Vierde Wereld voor staat, in België en in meer dan 30 landen over heel de wereld.

Solidariteit en verbondenheid, opkomen voor de toekomst van de kinderen... mooie woorden. Maar voor wie in armoede leeft, maken ze heel concreet het verschil uit tussen wanhoop en hoop.

Dat blijkt ook uit wat een gezin uit de Parijse regio, dat in een huisvestingsproject van ATD Vierde Wereld terecht kwam, de voorbije jaren meemaakte. (1)

De eerste kerst van hun kindje

Als zijn adres gevraagd wordt, zegt hij lachend: *'Ford Fiestastraat 4'*. Want de Ford Fiesta is zijn wagen, maar vooral ook zijn verblijfplaats. Voor hem en voor haar. Het is kerstavond en hij wil haar verrassen.

Hij stopt aan de hypermarkt. De parking staat bomvol, maar ergens in een uithoek vindt hij nog een plaats. Zij zal wachten in de wagen. Ze is hoogzwanger. Hij wil haar een warme blouson cadeau doen, zoals hij er zelf ook één heeft.

Zij wacht. Hij komt maar niet terug. Ze kan niet langer wachten. Ze spreekt een klant aan die voorbijkomt. De vrouw raakt in paniek: *'Ik kan je niet helpen! Ik ben geen voed-vrouw! Je moet in het ziekenhuis bevallen, niet in een wagen!'*

Ze wil niet naar het ziekenhuis. *'Men zal me naar een opvanghuis voor alleen staande vrouwen sturen. Ik ben geen alleenstaande vrouw. We wonen in deze auto. We willen samen zijn voor de feestdagen.'*

---

(1) Dit verhaal is echt en niet zo uitzonderlijk als men zou denken. Permanente werkers en leden van ATD Vierde Wereld schrijven op wat zij van heel arme mensen leren. Zodat het onrecht dat de armsten wordt aangedaan, maar ook hun inzet en die van anderen rond hen, ons kunnen leren respectvol samen te leven.

'We houden van elkaar.'

Uiteindelijk haalt de mevrouw er de veiligheidsagent van de supermarkt bij. Die was zelf ooit clandestien vluchteling en begrijpt de situatie: hij wast zijn handen, neemt een deken, handdoeken, flessen water en een steriele zak met schaar. *'Ik hielp ook mijn vrouw. We hebben zelf twee kinderen. Alles komt goed.'*

En hij? Hij vond de blouson. Een eerste wachtrij aan de kassa. Een tweede wachtrij voor het inpakken. De geur van kip aan het spit doet hem belanden in een derde wachtrij. Als hij terugkeert naar de parking ziet hij de samenshooling rond zijn wagen.

'Ben jij de gelukkige vader?' Plots wordt hem duidelijk wat er gebeurd is. Hij ziet het deken, een heel klein hoofdje, twee gesloten oogjes, een glimlach om het mondje. Hij kijkt naar zijn vrouw en weet dat alles goed is.

'Ze moet rusten' zegt de veiligheidsagent. *'Straks na het werk neem ik jullie mee naar huis, daar kunnen jullie samen wat rust vinden.'*

De tweede kerst

Zijn ze in de buurt van de supermarkt, dan gaan ze stevast langs bij de veiligheidsagent. Hij is hun vriend geworden. Hij is blij het kindje terug te zien. *'Jullie moeten met hem naar het ziekenhuis'*, zegt hij als hij ziet dat het ziek is.

Zij ziet dat helemaal niet zitten. Ze hebben nog altijd geen vaste verblijfplaats. Het kindje wordt vast en zeker naar een kindertehuis gebracht, vreest ze.

Haar man ziet het anders. Misschien krijgen ze voorrang en kunnen ze, omwille van het kleintje, binnenkort toch naar een appartement. Zijn hoop overtuigt haar.

Hun zoontje wordt goed verzorgd in het ziekenhuis. En daarna... wordt het naar een kindertehuis gebracht.

Elke woensdag mogen ze op bezoek. Deze woensdag heeft ze een geschenk mee. Een klein eendje dat zichzelf opricht als je het omverduwt. Dat zal hem aan het lachen brengen!

Maar hij slaapt nog. Ze moet wachten. Dat het kerstavond is maakt niets uit. Ze wacht. Dan mag ze naar boven.

Hij moet ververs worden. Ze vraagt een luier aan de verzorgster en krijgt die ook. De verzorgster kijkt toe terwijl ze bezig is. Het is haar job: erover waken dat alles goed gaat. Zo bekeken worden slaat de mama wel uit haar lood. Ze haast zich.

Ze geeft hem het cadeautje. Hij lacht.

De derde kerst

Papa kiest deze keer het speelgoed. Een telefoon, en uit elke toets komt een ander muziekje.

De verantwoordelijke vraag aan de vader waarom hij de week voordien niet kwam opdagen.

'Ik vond een interimjob. Met de feestdagen kwam dat wel goed uit.'

'Jawel, maar die bezoeken zijn voor het kind heel belangrijk...!'

De vierde kerst

Ze stappen samen het tehuis binnen. Zij heeft zich mooi gemaakt. Ze draagt haar blouson. Hij ook. Het is koud.

De kleine is er. Hij staat klaar.

Papa geeft het pakje. Daar zitten twee sleutels in en een grote knop. De knop is een pas.